

„Kam asi patrí tento dielik?“ Terka si zamyslene poškrabe hlavu. „Musíš ho otočiť,“ povie Julka a tiež sa poškrabe. A pritom sa vôbec nemusela zamyslieť, dielik presne zapadol do medzery. Julka však so škrabaním hlavy nemôže prestať. Aj Ondrejko sa škrabe.

Niečo tu nesedí! Pani učiteľka Hanka prezrie deťom hlávky: Terke, Julke aj Ondrejčkovi. A naozaj, po Julkinej hlave čosi lezie! A v Terkiných i Ondrejkových vlasoch nájde malinké biele guľôčky.

„Musíme vyhlásiť pohotovosť!“ usúdi pani učiteľka Hanka. Už to pozná. Tak, ako lezú v tráve chrobáčky, sa vo vlasoch detí premáva malý hmyz. Vši sú také drobučké, že ich bez lupy takmer nevidia. Julka chce vedieť, či im obhrýzajú vlasy. „Nie,“ povie teta Hanka a vysvetlí deťom, že vši sa živia ako komáre, a práve preto to svrbí.

„Veď ja sa vždy umývam, a aj vlasy zakaždým!“
bráni sa Terka. „Vši môže dostať aj to najčistot-
nejšie dieťa,“ objasňuje teta Hanka. „Dôležité
je, aby sme s tým niečo čo najskôr spravili.“
Potom dodá: „Tie malé biele guľôčky vo vlasoch
sú hnidy. Sú to vlastne vajíčka, z ktorých sa
čoskoro vyliahnú nové vši.“

Teta Hanka ide do kancelárie a zavolá rodičom Terky, Julky a Ondrejka. Potom vytlačí pre všetkých rodičov informačný list. Ku vchodu vyvesí oznam o výskyte vši v škôlke.

„Ja mám vo vlasoch celú zoológickú záhradu!“ zvolá Terka natešene, keď pre ňu príde mama. „Pozri sa!“ Mama povie, že najlepšie bude, ak sa hneď zastavia v lekární. „Ak sa aj voš objaví, prípravok to napraví.“ Mama používala toto úslovie už od nepamäti.

Mama kúpi v lekárni nielen prostriedok proti všiam, ale aj hrebeň s hustými zúbkami. Ním sa dajú vši i hnidy dobre vyčesať. Terka si smie sama vybrať farbu, akú chce. Vyberie si žiarivo červenú. Pani lekárnička jej daruje zošitok s obrázkami.

Doma Terka hrebeň zaraz vyskúša. Hoci jej kmáše
vlasý, naozaj na ňom zostáva niekoľko bielych guľičiek.

Terka prezrie hlavu aj mame. I ona má vo vlasoch
biele guľôčky, Terka si je tým úplne istá.

